

อุตสาหกรรมการศึกษาในประเทศอินเดีย

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ

สาธารณรัฐอินเดีย

30 มิถุนายน 2014

อุตสาหกรรมการศึกษาในประเทศอินเดีย

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่าการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ โอกาสทางการศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ประเทศต่างๆทั่วโลกจึงพยายามอย่างยิ่งที่จะหยิบยื่นโอกาสทางการศึกษาให้แก่เยาวชนและแรงงานในชาติของตน

ความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมการศึกษาในระดับโลก

กระแสความนิยมล่าสุดที่ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการศึกษาโลก คือ การศึกษาผ่านระบบออนไลน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) โปรแกรมฝึกอบรม (Training Programme) หลักสูตรและการศึกษาต่างประเทศ (Foreign Education) และการศึกษาเพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบ (Test Preparation)

การศึกษาผ่านระบบออนไลน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)

การศึกษาผ่านระบบออนไลน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) เติบโตอย่างรวดเร็วตามการแผ่ขยายของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ค่าใช้จ่ายสำหรับระบบโทรคมนาคมที่ลดลง และการเข้าถึงเทคโนโลยีที่มากขึ้น ทำให้ผู้ที่ศึกษาผ่านระบบออนไลน์สามารถศึกษาเนื้อหาและหลักสูตรได้จากบ้านหรือที่ทำงาน นอกจากนี้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังมีจุดแข็งด้านความสะดวก รวดเร็ว ความหลากหลายในรูปแบบการสอนและวิธีนำเสนอเนื้อหาที่เรียบง่ายแต่น่าสนใจ

- การศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เติบโตเร็วที่สุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยคาดการณ์ว่าจะเติบโตขึ้นกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2015
- สำหรับอินเดีย คาดการณ์ว่าตลาดของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้ง IT Training และ E-Learning จะมีมูลค่ากว่า 40 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2017 จากมูลค่า 20 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปัจจุบัน
- มูลค่าตลาดการศึกษาผ่านระบบออนไลน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็น 107 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2015 โดยประเทศที่มีส่วนแบ่งการตลาดในธุรกิจ E-Learning มากที่สุดในโลกคือ สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป โดยมีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันเท่ากับร้อยละ 70 ของตลาดโลก

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Programme)

รัฐบาลและองค์กรทั่วโลกทุ่มเทงบประมาณให้กับหลักสูตรพัฒนาบุคลากรมากขึ้นเพื่อสร้างความได้เปรียบต่อคู่แข่งในการแข่งขันทางธุรกิจหรือแม้กระทั่งในการป้องกันประเทศ โดยในปัจจุบันรัฐบาลทั่วโลกใช้งบประมาณรวมกันกว่า 8.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกฝนกองทัพ ทั้งการฝึกแบบจำลอง (Simulation Training) และการฝึกเสมือนจริง (Virtual Training)

หลักสูตรการศึกษาต่างประเทศ (Foreign Education) และการเตรียมตัวสอบ (Test Preparation)

ความนิยมหลักสูตรการศึกษาต่างประเทศ (Foreign Education) และการแข่งขันเพื่อเข้าเรียนในสถาบันที่มีชื่อเสียง ทำให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยินดีที่จะจ่ายเงินเพิ่มเพื่อเตรียมความพร้อมให้บุตรหลานสำหรับการสอบแข่งขันและการวัดผลประเภทต่างๆ ค่านิยมของผู้ปกครองที่เชื่อว่าบุตรหลานควรจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรปกติของโรงเรียนทำให้ตลาดของสถาบันกวดวิชา (Supplementary School) และการสอนแบบส่วนตัว (Private Tutoring) เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยคาดว่าจะมีมูลค่าถึง 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในปี 2017

อุตสาหกรรมการศึกษาของอินเดีย

การศึกษาในอินเดียมีบทบาทต่อการปลูกฝังหลักฆราวาสนิยม (Secularism) และประชาธิปไตย ซึ่งประกอบไปด้วยความเข้าใจในสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคของมนุษย์ (Egalitarianism) และการยึดมั่นในความยุติธรรม ทศนคติดังกล่าวทำให้ระบบการศึกษาของอินเดียได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งต้องการให้อินเดียมีทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ อินเดียจึงเป็นหนึ่งในประเทศที่มีเครือข่ายการศึกษาที่ใหญ่ที่สุดในโลก

หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาหลักของระบบการศึกษาในอินเดียแบ่งออกเป็น 3 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรโดยสภาวัดผลการศึกษาในโรงเรียน (Council of the Indian School Certificate of Examinations, CISCE)

หลักสูตร CISCE เริ่มตั้งแต่เกรด 5 และจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสายวิชาที่จะเรียนได้ในเกรด 9 ซึ่งเร็วกว่าหลักสูตรอื่น จุดเด่นของหลักสูตร CISCE คือ การเรียนการสอนที่เป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ทำให้เด็กที่เรียนในหลักสูตรนี้มีทักษะทางภาษาอังกฤษและพร้อมสำหรับการสอบ TOEFL หรือ IELTS เพื่อเรียนต่อในต่างประเทศมากกว่านักเรียนจากหลักสูตรการศึกษาอื่น

ทั้งนี้ หลักสูตร CISCE ประกอบด้วยการวัดผลสองระดับ คือ

- 1.1 Indian Certificate of Secondary Education (ICSE) เมื่อจบเกรด 10
- 1.2 Indian School Certificate (ISC) เมื่อจบเกรด 12

2. หลักสูตรโดยคณะกรรมการกลางมัธยมศึกษา (Central Board of Secondary Education, CBSE)

หลักสูตร CBSE เป็นหลักสูตรที่ใช้กันทั่วไปในอินเดียเนื่องจากควบคุมโดยคณะกรรมการกลางมัธยมศึกษา ทั้งนี้ หลักสูตร CBSE เน้นการสอนด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นหลัก โดยเริ่มต้นตั้งแต่เกรด 5 เช่นเดียวกับ CISCE แต่ต่างกันตรงที่นักเรียนจะสามารถเลือกสายเรียนสายที่ต้องการได้ก็ต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาในเกรด 10

หลักสูตร CBSE ประกอบด้วยการวัดผล 2 ระดับ คือ

- 2.1 The All Indian School Examination เมื่อจบเกรด 10
- 2.2 The All Indian Senior School Certificate Examination เมื่อจบเกรด 12

3. International Baccalaureate (IB) หรือหลักสูตรนานาชาติ

หลักสูตร IB บริหารจัดการโดย International Baccalaureate Organization (IBO) ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรจากสวิตเซอร์แลนด์

หลักสูตร IB แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 3.1 The Primary Year Programme (อนุบาล ถึง เกรด 5)
- 3.2 The Middle Year Programme (เกรด 6-10)
- 3.3 The Diploma Programme (เกรด 11-12)

การแบ่งระดับชั้นการศึกษา

การศึกษาของอินเดียแบ่งเป็น 5 ระดับ (ตามหลักสูตร CBSE) ดังนี้

1. ระดับอนุบาล (Kindergarten)

เป็นการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาในโรงเรียน สำหรับเด็กอายุระหว่าง 3-5 ปี โดย การศึกษาระดับอนุบาลของอินเดียไม่ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับ

2. ระดับประถมศึกษา (Primary School)

เป็นการศึกษาภาคบังคับสำหรับเด็กอายุ 5-9 ปี โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับชั้น (เกรด 1-4)

3. ระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education) แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

3.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Secondary School)

สำหรับนักเรียนอายุระหว่าง 9-15 ปี (เกรด 5-10) หลังจากจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แล้ว นักเรียนจะได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น (Secondary School Certificate, SSC)

3.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Higher Secondary School)

สำหรับนักเรียนอายุระหว่าง 15-17 ปี (เกรด 11-12) นักเรียนต้องเลือกหนึ่งในสามสายวิชาหลักได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science) พาณิชยศาสตร์ (Commerce) และศิลป์ภาษา (Art) สายวิชาที่นักเรียนเลือกจะเป็นตัวกำหนดสาขาที่นักเรียนจะสามารถเข้าเรียนได้ในระดับอุดมศึกษาต่อไป โดยภายหลังสำเร็จ การศึกษานักเรียนจะได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (Higher Secondary School Certificate, HSSC)

4. ระดับอาชีวศึกษา (Vocational Education)

นอกจากการเข้าศึกษาต่อในระดับ Higher Secondary School แล้ว นักเรียนที่มีความถนัดทางงาน ฝีมือและสนใจการประกอบอาชีพเฉพาะทาง ก็สามารถเข้าเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษาได้โดยมีทั้งหลักสูตร ระยะสั้น (6-12 เดือน) และหลักสูตรระยะยาว (2-4 ปี)

5. ระดับอุดมศึกษา (Higher Education)

ระดับอุดมศึกษาของอินเดียประกอบด้วยมหาวิทยาลัย 700 แห่ง และวิทยาลัย 35,000 แห่ง มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนกว่า 25 ล้านคนในแต่ละปี มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยแต่ละแห่งจะมีวิทยาลัยประเภท Affiliated Colleges อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล ทั้งหลักสูตรและการสอบวัดผล กล่าวคือ มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ออกข้อสอบและตรวจข้อสอบวัดผลทั้งหมด และเมื่อสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะได้รับปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัยที่วิทยาลัยของตนขึ้นตรงด้วย มหาวิทยาลัยของอินเดียควบคุมดูแลหลักสูตรโดย University Grant Commission หรือ UGC โดยระดับอุดมศึกษาประกอบด้วยระดับปริญญาตรี (Bachelor Degree) ปริญญาโท (Master Degree) และปริญญาเอก (Doctoral Degree) ตามรายละเอียดดังนี้

5.1 หลักสูตรปริญญาตรี (Bachelor Degree)

หลักสูตรปริญญาตรีส่วนใหญ่กำหนดระยะเวลาศึกษาไว้ 3 ปี เช่น ปริญญาตรีทางศิลปศาสตร์ (B.A.) วิทยาศาสตร์ (B.Sc.) และพาณิชยศาสตร์ (B.Com.) ในขณะที่บางหลักสูตรจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาศึกษาที่นานกว่า 3 ปี เช่น วิศวกรรมศาสตร์ (4 ปี) และแพทยศาสตร์ (5-6 ปีครึ่ง)

5.2 หลักสูตรปริญญาโท (Master Degree)

หลักสูตรปริญญาโทส่วนใหญ่มีระยะเวลาศึกษาประมาณ 2 ปี ยกเว้นบางสาขา เช่น สาขาวิชาการศึกษา (M. Ed.) และ พลศึกษา (M.A. Ed.) ซึ่งกำหนดระยะเวลาศึกษาไว้ 1 ปี

5.3 หลักสูตรปริญญาเอก (Doctoral Degree)

หลักสูตรปริญญาเอกกำหนดระยะเวลา 2-3 ปี ขึ้นอยู่กับสาขาที่เรียน โดยในบางหลักสูตร ผู้เรียนต้องสำเร็จการศึกษาระดับ Master of Philosophy (M. Phil) ซึ่งมีระยะเวลาศึกษา 1 ปี ก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกต่อไป

10 อันดับมหาวิทยาลัยของอินเดีย ประจำปี 2013

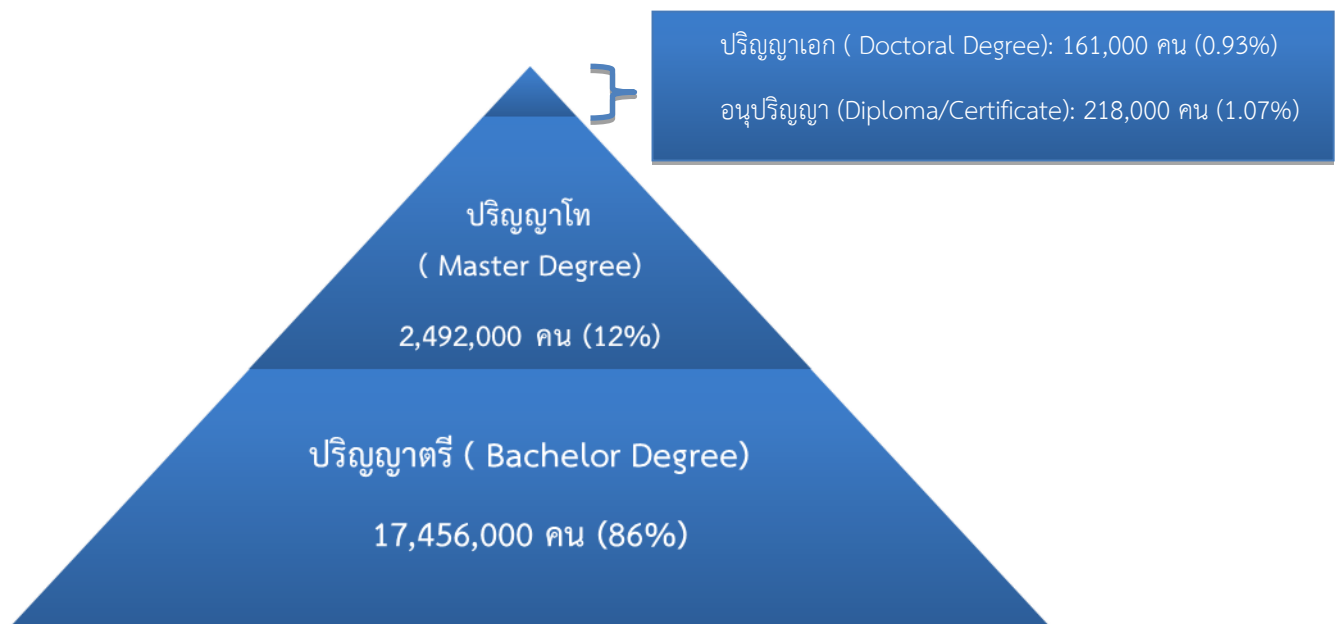
1. Delhi University	6. University of Hyderabad
2. University of Calcutta	7. Osmania University
3. Jawaharlal Nehru University	8. Aligarh University
4. Banaras Hindu University	9. Jamia Millia Islamia
5. University of Mumbai	10. Pondicherry University

ตารางที่ 1 สถาบันอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย) ในอินเดีย

สถาบันอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย) ในอินเดีย			
ประเภทของสถาบัน	บริหารโดย	จำนวน (แห่ง)	ตัวอย่างสถาบัน
Central Universities	รัฐบาล	44	University of Delhi
State Universities(Public)	รัฐบาล	306	University of Mumbai
State Universities (Private)	เอกชน	154	Amity University
Deemed University	รัฐบาล/เอกชน	129	Tata Institute of Social Science
Institute of National Importance	รัฐบาล	67	Indian Institute of Technology
รวมทั้งสิ้น	-	700	-
Affiliated Colleges	-	35,539	-

ข้อมูลจาก University Granting Commission (UGC)

แผนภูมิที่ 1 สัดส่วนผู้ศึกษาในแต่ละระดับชั้นของอินเดีย

ความเคลื่อนไหวและโอกาสของอุตสาหกรรมการศึกษาอินเดียในปัจจุบัน

1. งบประมาณและการลงทุน

ด้านการลงทุน ภาคการศึกษาของอินเดียใช้งบประมาณทั้งสิ้น 8.52 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2013 โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 18 ต่อปี ซึ่งมีการคาดการณ์ว่างบประมาณดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นเป็น 42.89 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในอีกสิบปีข้างหน้า นอกจากนี้ อุตสาหกรรมการศึกษาของอินเดียยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยทำให้มีการลงทุนทางตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment, FDI) ในอุตสาหกรรมการศึกษาทั้งสิ้น 788.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างปี 2000-2013

2. โอกาสทางการศึกษาของเด็กในพื้นที่ชนบท

จากรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานภาพการศึกษา (Annual Status of Education Report, ASER) ประจำปี 2012 พบว่าร้อยละ 83 ของเด็กในพื้นที่ชนบทของอินเดียมีโอกาสเข้ารับการศึกษ และจากเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-14 ปีในพื้นที่ชนบททั้งหมด มีเด็กที่ได้รับการศึกษาถึงร้อยละ 96.5 สถิตินี้ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการศึกษาของอินเดียสามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ชนบทได้มากขึ้น ด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลและรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชนชั้นกลาง

3. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์และหลักสูตรการจัดการ

มีการก่อตั้งวิทยาลัยที่ให้ความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์ (Engineering Colleges) และสถาบันสอนการจัดการ (Management Institutes) ขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งสามารถรองรับนักศึกษาได้กว่า 5 ล้านคน (1.2 ล้านคนในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และ 3.85 ล้านคนในสาขาการจัดการ) โดยสาขาวิชาอื่นๆ ที่มีการรับสมัครนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเช่นกัน ได้แก่ สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) และเภสัชศาสตร์ (Pharmacy)

4. ภาคอาชีวศึกษาและหลักสูตรฝึกอบรม

ความที่อินเดียมีอุปสงค์ต่อแรงงานฝีมือที่สูงมากและมีแนวโน้มที่ความต้องการนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต ภาคอาชีวศึกษา (Vocational Education) และหลักสูตรฝึกอบรม (Training Programme) ของอินเดียจึงมีโอกาที่จะเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยการสนับสนุนจากทั้งรัฐบาลและองค์กรเอกชน ซึ่งต่างก็ต้องพึ่งพาแรงงานฝีมือในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันบนเวทีโลก

5. บทบาทของภาคเอกชน

5.1 โรงเรียนเอกชน (Private School)

การบริหารงานที่คล่องตัวและมีอิสระทำให้โรงเรียนเอกชนสามารถพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลาย มีกระบวนการสอนที่ทันสมัย และบุคลากรที่มีประสิทธิภาพในการสอน นอกจากนี้ การแข่งขันด้านคุณภาพระหว่างสถานศึกษาเอกชนด้วยกัน ยังทำให้โรงเรียนเอกชนมีความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นพิเศษ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมตลอดการศึกษา ดังนั้น ผู้ปกครองที่มีความพร้อมด้านทุนทรัพย์จึงต้องการให้บุตรหลานของตนมีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนมากกว่า

5.2 การลงทุนจากภาคเอกชนอื่นๆ

การสนับสนุนจากรัฐบาลอินเดียช่วยให้ภาคเอกชนสามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ความสนใจจากภาคเอกชนยังส่งเสริมธุรกิจการสอนพิเศษ (Supplementary Education) การสอนแบบส่วนตัว (Private Tutoring & Training) สถาบันฝึกอบรม (Training Institute) หลักสูตรอบรมครู (Teacher Training Programme) การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT- Learning) และการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E- Learning)

นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้กับการศึกษาภาคเอกชนยังดึงดูดการลงทุนทางตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment, FDI) เป็นเงินกว่า 788 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างปี 2000-2013

แผนพัฒนาและการสนับสนุนจากรัฐบาลอินเดีย

รัฐบาลอินเดียพยายามเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาและมอบโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยแผนพัฒนาและโครงการริเริ่มโดยรัฐบาลอินเดียในปัจจุบัน ได้แก่

1. เสนอร่างพระราชบัญญัติ National Accreditation Regulatory Authority for Higher Educational-Institute (NARAEI) ปี 2012 เพื่อใช้เป็นคู่มืออ้างอิงสำหรับองค์กรหรือบุคคลผู้ทำหน้าที่ดูแล ตรวจสอบ และคุณภาพการศึกษา
2. เสนอร่างพระราชบัญญัติ Universities for Research and Innovation ปี 2012 เพื่อส่งเสริมการก่อตั้งมหาวิทยาลัยสำหรับการวิจัยและนวัตกรรม (Universities for Research and Innovation)
3. ร่างกฎของ University Grants Commission (UGC) ว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันการศึกษาต่างประเทศในประเทศอินเดีย (Establishment and Operation of Campuses of Foreign Educational Institutions, 2013) ซึ่งให้โอกาสสถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ (Foreign Educational Institutions, FEI) ในการเข้าไปจัดตั้งสถาบันของตนขึ้นในประเทศอินเดียได้ เมื่อได้รับการอนุมัติให้เป็น Foreign Education Provider (FEP) จาก UGC ซึ่งดูแลภาคอุดมศึกษา
4. ประเทศอินเดียและประเทศเมอริเชียสร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding, MoUs) สองฉบับ ได้แก่
  - 4.1 บันทึกความเข้าใจระหว่าง Indian Institute of Technology, Delhi (IIT Delhi) และ สภาการวิจัยแห่งเมอริเชียส (Mauritius Research Council) ว่าด้วยการก่อตั้งสถาบันวิจัยเทคโนโลยีนานาชาติ (International Institute of technology Research Academy, IITRA) ในเมอริเชียส
  - 4.2 บันทึกความเข้าใจระหว่างสมาคมมหาวิทยาลัยอินเดีย (Association of Indian Universities, AIU) และสภาการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Tertiary Education Council, TEC) เพื่อพัฒนามาตรฐานในด้านการรับรองคุณภาพการศึกษา
5. ภายใต้งบประมาณประจำปี 2013-14 (1 เมษายน 2013-31 มีนาคม 2014) รัฐบาลอินเดียได้จัดสรรเงินสนับสนุนเพื่อการศึกษาเป็นจำนวนมากให้แก่สถาบัน องค์กร และบุคคล ดังต่อไปนี้
  - 5.1 สถาบัน Sarva Shiksha Abhiyaan (SSA) มูลค่า 4.52 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
  - 5.2 กระทรวงทรัพยากรมนุษย์ (Ministry of Human Resources) มูลค่า 10.94 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17 จากปี 2013)
  - 5.3 ทุนสำหรับนักเรียนที่มีฐานะยากจน (Scheduled Castes, SC) เด็กจากชนเผ่าตามกฎหมาย (Scheduled Tribes, ST) และเด็กผู้หญิง มูลค่า 877.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

5.4 มูลนิธิเพื่อการศึกษา Maulana Azad (Maulana Azad Education Foundation) มูลค่า 26.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ทำให้มูลนิธิดังกล่าวมีเงินทุนเพิ่มขึ้นเป็น 249.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

5.5 สถาบันแพทยศาสตร์ (เพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยทางการแพทย์) มูลค่า 785.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาของอินเดียร่วมมือกับสถาบันวิจัย องค์กรเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและมอบโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาผ่านกิจกรรมและการร่วมโครงการวิจัยต่างๆ เช่น

1. Ivey Business School จากประเทศแคนาดาและ Indian Institute of Management Calcutta (IIMC) ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการจัดทำและตีพิมพ์กรณีศึกษา (Case Study) ในประเด็นที่เกี่ยวกับประเทศอินเดียเพื่อใช้ในการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา (Case-based Teaching) เป็นระยะเวลา 5 ปี
2. สถาบันการเงินและการจัดการระหว่างประเทศ (Institute of Finance and international-Management) จากบังกลาเด็ชร่วมมือกับ Plymouth University จากสหราชอาณาจักรเพื่อพัฒนานักศึกษาผ่านการแลกเปลี่ยนงานวิจัยและกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ
3. สถาบันการจัดการและเทคโนโลยี (Institute of Management and Technology, IMTG) แห่งเมือง Ghaziabad ร่วมมือกับ Arizona State University (ASU) สหรัฐอเมริกาในการพัฒนาพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจ (Business Management) ระหว่างกัน
4. บริษัท Wipro ให้ทุนการศึกษานักเรียนอินเดียที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เพื่อไปศึกษาต่อยังสหรัฐอเมริกาเป็นเงินทั้งสิ้น 2.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science, Technology, Engineering, and Mathematics หรือ STEM)

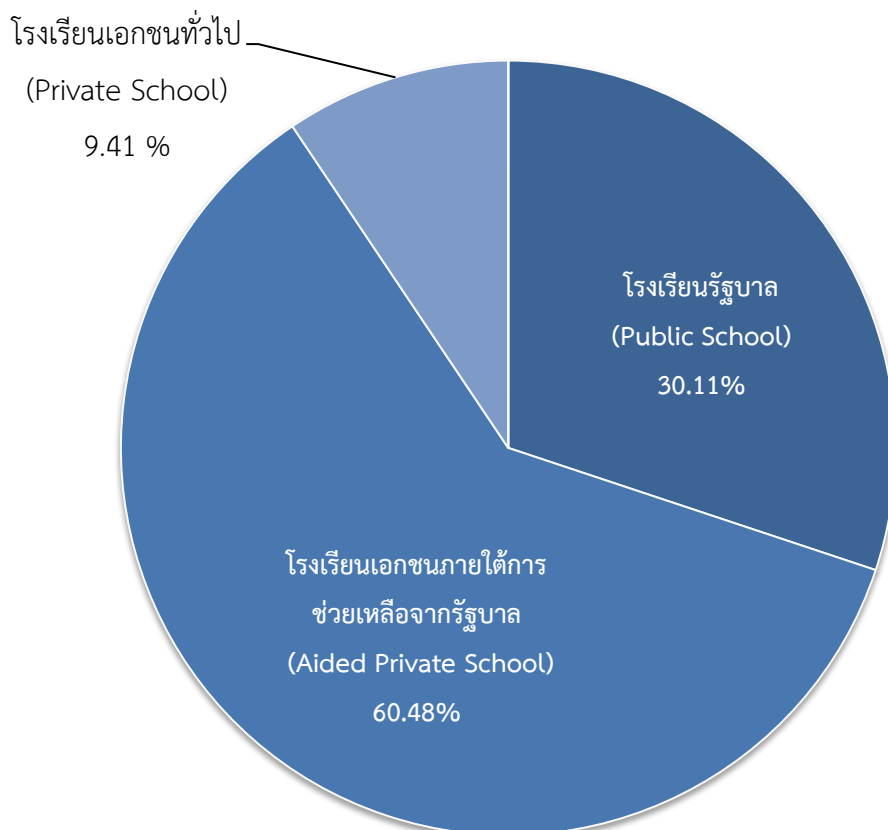
อุตสาหกรรมการศึกษาในรัฐเกรละ

ตัวอย่างของการพัฒนาระบบการศึกษาในอินเดียที่น่าสนใจคือ การศึกษาในรัฐเกรละซึ่งเป็นหนึ่งในของอินเดียในด้านการพัฒนาการศึกษาจากรัฐที่เป็นผู้นำด้านการศึกษาทั้งหมด 21 รัฐ โดยอ้างอิงจากดัชนีการพัฒนาศึกษา (Education Development Index, EDI)

อัตราการรู้หนังสือมากที่สุดในอินเดีย

การศึกษาในรัฐเกรละได้รับอิทธิพลมาจากยุคสมัยที่อังกฤษเข้ามาปกครองอินเดีย โดยการศึกษาได้เข้ามาพร้อมกับการเผยแพร่ศาสนาของมิชชันนารีนิกายโรมันคาทอลิกและนักบวชศาสนาคริสต์ซึ่งเชี่ยวชาญการสอนหนังสือและให้ความรู้โดยไม่มีการแบ่งแยกเพศและชนชั้น

การให้ความสำคัญต่อการศึกษามาเป็นเวลานานทำให้รัฐเกรละมีจำนวนประชากรที่รู้หนังสือมากที่สุดในอินเดีย จากข้อมูลโดย Census 2011 พบว่า รัฐเกรละ มีประชากรที่รู้หนังสือมากถึงร้อยละ 94 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ร้อยละ 30.11 ของเด็กนักเรียนในรัฐได้เข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐบาล ที่เหลืออีกร้อยละ 60.48 เข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนภายใต้การช่วยเหลือจากรัฐบาล (Government Aided Private School) และอีกร้อยละ 9.41 เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนทั่วไป (Unaided Private School)

ความเท่าเทียมทางการศึกษา (Education Equity)

สัดส่วนของประชากรที่รู้หนังสือระหว่างชายและหญิงในรัฐเกรละมีปริมาณใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 96 และร้อยละ 92 ตามลำดับ โดยในปัจจุบัน รัฐเกรละมีนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนของรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 49.90 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ความเท่าเทียมทางการศึกษาส่งผลดีต่อสังคมและวัฒนธรรมของรัฐเกรละในระยะยาว ยกตัวอย่างเช่น แม่ที่ได้รับการศึกษาจะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาและพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ลูกสาวของตนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ดีด้วยเช่นกัน จึงมั่นใจได้ว่าในอนาคตเยาวชนของรัฐเกรละทั้งชายและหญิงจะได้รับการสนับสนุนทางการศึกษาที่ดีและเท่าเทียมกันจากครอบครัว

ระบบการศึกษาของรัฐเกรละ

โรงเรียนและวิทยาลัยในรัฐเกรละอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาวัดผลการศึกษาในโรงเรียน (Council of the Indian School Certificate of Examinations, CISCE) คณะกรรมการกลางมัธยมศึกษา (The Central Board of Secondary Education, CBSE) และคณะกรรมการการศึกษาแห่งรัฐเกรละ (The Kerala State Education board)

ระดับมัธยมศึกษา

รัฐเกรละมีโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Higher Secondary School) ทั้งหมด 1,836 แห่ง ในปี 2012 โดยแบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาล 755 แห่ง (ร้อยละ 41.20) โรงเรียนเอกชนภายใต้การช่วยเหลือจากรัฐบาล (Government Aided Private School) 668 แห่ง (ร้อยละ 36.40) และโรงเรียนเอกชนทั่วไป (Unaided Private School) 413 แห่ง (ร้อยละ 22.50)

ด้านภาษา โรงเรียนรัฐบาลในรัฐเกรละใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษามลยาฬัม (Malayalam) ซึ่งเป็นภาษาถิ่นในการเรียนการสอน ในขณะที่โรงเรียนเอกชนใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเกือบทั้งหมด โรงเรียนที่อยู่บริเวณรอยต่อระหว่างรัฐ เช่น กรณาฏกะ และทมิฬนาฑู ก็มีการเรียนการสอนในภาษากันนาฑะและภาษาทมิฬเพื่อรองรับนักเรียนจากทั้งสองพื้นที่ นอกจากนี้ โรงเรียนรัฐบาลบางแห่งยังมีการสอนภาษาสันสกฤตเพิ่มเติมจากภาษาอังกฤษและภาษาถิ่นอีกด้วย

ระดับอุดมศึกษา (วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย)

1. ข้อมูลชี้วัดทางการศึกษา

ตารางที่ 2 ข้อมูลชี้วัดทางการศึกษาของวิทยาลัย/สถาบัน ในรัฐเกรละ

ข้อมูลชี้วัดทางการศึกษาของวิทยาลัย/สถาบันในรัฐเกรละ (College/Institute Indicators)	
จำนวนวิทยาลัยทั้งหมด (แห่ง)	962
จำนวนวิทยาลัย (แห่ง) ต่อประชากรอายุระหว่าง 18-23 ปี หนึ่งแสนคน	29
จำนวนนักศึกษาต่อ 1 วิทยาลัย (คน)	557
จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในวิทยาลัย (แสนคน)	6.66

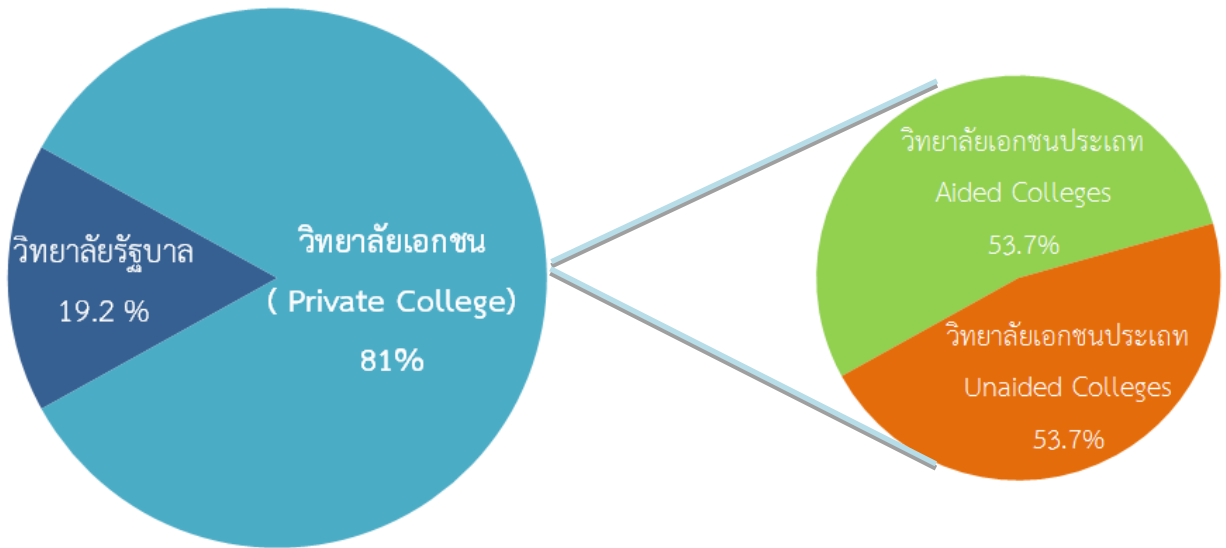
จากข้อมูลชี้วัดทางการศึกษาในปัจจุบัน รัฐเกรละมีนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด 666,000 คน จากวิทยาลัยทั้งสิ้น 962 แห่ง (มากเป็นอันดับที่ 11 ของประเทศ) หรือเท่ากับร้อยละ 2.92 ของวิทยาลัยทั้งหมดในอินเดีย โดยมีอัตราส่วนนักศึกษาต่อวิทยาลัยเท่ากับ 557 คนต่อวิทยาลัยซึ่งน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (700 คนต่อวิทยาลัย)

รัฐเกรละมีอัตราส่วนวิทยาลัยต่อประชากร (อายุระหว่าง 18-23 ปี) เท่ากับ 29 แห่งต่อประชากรหนึ่งแสนคน (อัตราส่วนเฉลี่ยของประเทศอินเดียคือ วิทยาลัย 23 แห่งต่อประชากรหนึ่งแสนคน) ซึ่งเมื่อประกอบกับอัตราส่วนนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยที่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ประชากรรัฐเกรละจึงมีโอกาสเข้าศึกษาในวิทยาลัยของรัฐค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับรัฐอื่น

2. วิทยาลัย (Colleges)

ร้อยละ 81 ของวิทยาลัยในรัฐเกรละเป็นวิทยาลัยเอกชน (ร้อยละ 46.3 เป็น Unaided Private Colleges และร้อยละ 53.7 เป็น Aided Private Colleges) และร้อยละ 19.2 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ส่วนด้านการบริหารจัดการ ร้อยละ 88 ของวิทยาลัยในรัฐเกรละเป็น Affiliated Colleges หรือวิทยาลัยซึ่งมีการบริหารงานภายใต้การควบคุมดูแลจากมหาวิทยาลัยเจ้าของหลักสูตร

แผนภูมิที่ 3 สัดส่วนประเภทวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในรัฐเกรละ (รัฐบาล/เอกชน)

3. มหาวิทยาลัย (Universities)

ในปัจจุบัน รัฐเกรละมีมหาวิทยาลัยทั้งหมด 17 แห่ง อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของ University Grant Commission (UGC) โดยสามารถแบ่งตามประเภทตามสาขาวิชาที่เปิดสอน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประเภทของมหาวิทยาลัยในรัฐเกรละแบ่งตามสาขาวิชาที่เปิดสอน

ประเภทของมหาวิทยาลัยในรัฐเกรละแบ่งตามสาขาวิชาที่เปิดสอน		
ประเภทตามวิชาหลักที่เปิดสอน	จำนวน (แห่ง)	ตัวอย่างมหาวิทยาลัย
ศิลปกรรมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และการประพันธ์ (Fine Art, Languages, and Literacy)	6	Central University of Kerala
หลายสาขาวิชา (Multi-Disciplinary)	5	University of Kerala
เกษตรศาสตร์ (Agricultures) และการประมง (Fisheries)	2	Kerala Agricultural University
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)	1	Indian Institute of Space Science and Technology
สัตวแพทยศาสตร์ (Veterinary)	1	Kerala Veterinary and Animal Science University
นิติศาสตร์ (Legal Study)	1	National University of Advance Legal Studies
วิทยาศาสตร์สุขภาพ (Health Science)	1	Kerala University of Health Science
รวมทั้งสิ้น	17	

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยในรัฐเคอระยังสามารแบ่งตามสถานะเป็น State Public Universities (มหาวิทยาลัยรัฐบาลประจำรัฐ) Central University (มหาวิทยาลัยศูนย์กลางของรัฐ) และ Deemed University (สถาบันการศึกษาที่รัฐบาลพิจารณาให้มีสถานะเท่ากับมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีสิทธิในการเปิดวิทยาลัยสาขาหรือ Affiliated Colleges) รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประเภทของมหาวิทยาลัยตามสถานภาพของสถาบัน

ประเภทของมหาวิทยาลัยตามสถานภาพของสถาบัน	จำนวน (แห่ง)	ตัวอย่างมหาวิทยาลัย
Central University (มหาวิทยาลัยศูนย์กลางของรัฐ)	3	Central University of Kerala
State Public Universities (มหาวิทยาลัยรัฐบาลประจำรัฐ)	12	University of Kerala
Deemed University	2	Indian Institute of Space Science and Technology (IIST)

ศูนย์กลางการศึกษา

รัฐเกรละมีศูนย์กลางการศึกษาอยู่ที่เมือง ธีรวันนทะปุรัม (Thiruvananthapuram) หรือตริวันดรัม (Trivandrum) ซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐเกรละและมีโรงเรียนและวิทยาลัยมากที่สุดในรัฐเกรละ โดยประกอบด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษา 38 แห่ง วิทยาลัย 30 แห่ง และโรงเรียนนานาชาติ 4 แห่ง สำหรับวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่สุดของเมืองธีรวันนทะปุรัม คือ

1. วิทยาลัยการแพทย์ตริวันดรัม (Trivandrum Medical College) ซึ่งกำลังจะพัฒนาขึ้นเป็นสถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์อินเดีย (All India Institute of Medical Sciences, AIIMS)
2. Asian School of business และ IITM-K ซึ่งตั้งอยู่ในเขต Techno Park โดยทั้งสองสถาบันมีชื่อเสียงมากที่สุดในด้านวิชาการจัดการ (Management Studies)

นอกจากนี้ เมืองธีรวันนทะปุรัมยังเป็นที่ตั้งของ University of Kerala (รูปทางขวามือ) และวิทยาลัยสำคัญอีกมากมาย เช่น วิทยาลัยวิศวกรรม วิทยาลัยการแพทย์ วิทยาลัยอายุรเวชศึกษา วิทยาลัยการศึกษา ธรรมชาติบำบัด และวิทยาลัยกฎหมาย โดยเมืองธีรวันนทะปุรัมยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของรัฐเกรละด้วย ทั้งนี้ มีวิทยาลัยวิศวกรรมทั้งสิ้น 15 แห่ง

การส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เมืองธีรวันนทะปุรัมของรัฐเกรละ เป็นที่ตั้งของ Indian Institute of Space Science and Technology (IIST) ซึ่งเป็นสถาบันศึกษาวิทยาการและเทคโนโลยีด้านอวกาศแห่งแรกของอินเดีย และยังมีโครงการที่จะก่อตั้งสถาบันเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และการวิจัย (Institute of Science Education and Research) ขึ้นอีกในอนาคต

โอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

แม้ว่าอินเดียจะมีสถาบันเพื่อช่วยเหลือเด็กพิการเป็นจำนวนมาก แต่กลับมีเพียงไม่กี่สถาบันเท่านั้นที่เจาะจงให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (Children with Special Needs) หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Intellectual Challenged Children) โดยเฉพาะ ปัญหาข้อนี้ทำให้รัฐบาลรัฐเกรละและสภาเพื่อการวิจัยการศึกษาและการฝึกอบรมรัฐเกรละ (The State Council for Educational Research and Training, SCERT) ได้เร่งดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นกว่า 8 แสนคน (4 แสนคนกำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน)

การให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

รัฐบาลเกรละได้รับข้อเสนอจากคณะกรรมการรัฐ (Commission) ว่าด้วยการจัดตั้ง Symbiosis Institute of Management Studies (SIMC) ทั้งหมด 4 แห่ง โดยจะตั้งอยู่ที่เมือง Kasaragod, Malappuram, Palakkad และ Kottayam ซึ่งรับผิดชอบในการจัดทำคู่มือสำหรับใช้ประกอบการแก้ปัญหา

ด้านเงินเดือนและสวัสดิการของบุคลากรและครุตามความเหมาะสม เช่น ชนิดของปัญหา ระเบียบข้อบังคับ ตำแหน่ง และ ประสบการณ์ของบุคลากร

บทสรุปและข้อคิดเห็นของสำนักงานฯ

อุตสาหกรรมการศึกษาโลกมีอนาคตที่เต็มไปด้วยโอกาสอันหลากหลาย การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ต่อแรงงานฝีมือ การแข่งขันทางธุรกิจ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเครือข่ายการรับส่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมการศึกษาโลกก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยปัจจัยสำคัญที่ผลักดันการเติบโตของอุตสาหกรรมการศึกษาโลกในปัจจุบัน ได้แก่

1. การพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)
2. หลักสูตรการศึกษาต่างประเทศ (Foreign Education)
3. การเตรียมตัวสอบ (Test Preparation)

อนาคตของอินเดียขึ้นอยู่กับการผลิตแรงงานฝีมือซึ่งเชี่ยวชาญทักษะเฉพาะด้านในแขนงต่างๆ จากภาคอาชีวศึกษา ซึ่งเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมต่อระหว่างอุปสงค์และกำลังการผลิตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งในและนอกประเทศคือบทบาทที่อินเดียต้องปรับตัวเพื่ออนาคตของอุตสาหกรรมศึกษาอินเดียบนเวทีโลก ทั้งนี้ คาดว่าตลาดอุตสาหกรรมศึกษาของอินเดียจะเติบโตขึ้นเป็น 97.03 พันล้านเหรียญสหรัฐในปีงบประมาณ 2015-16 (1 เมษายน 2015-2016)

สำหรับประเทศไทย อินเดียเป็นทั้งคู่แข่งและตลาดสำคัญของอุตสาหกรรมการศึกษาไทย ปัจจุบันมีนักศึกษาไทยเดินทางไปศึกษาที่ประเทศอินเดียเพิ่มมากขึ้นด้วยเหตุผลสำคัญสองประการ คือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงและมีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ จึงเป็นโอกาสอันดีของไทยที่จะสร้างความร่วมมือกับอินเดียเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ หลักสูตร และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการสนับสนุนทางการศึกษาอื่นๆ เช่นทุนการศึกษาหรือโครงการนักเรียนแลกเปลี่ยน ในฐานะที่ไทยเองเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ต้องพึ่งพาการศึกษาในการขับเคลื่อนอนาคตของชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้วยเช่นกัน

แม้ว่าอินเดียจะมีสถาบันการศึกษามากมาย แต่ด้วยจำนวนประชากรมหาศาลและคนอินเดียสมัยใหม่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนอินเดียรุ่นใหม่จึงนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อต่างประเทศมากขึ้น โดยประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางหนึ่งสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองอินเดียที่ประสงค์จะส่งบุตรหลานมาศึกษาที่ประเทศไทย เนื่องจาก

1. คนอินเดียชอบความเป็นมิตรของคนไทยและประเทศไทยโดยสามารถสังเกตได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี และประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่คนอินเดียนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด
2. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในประเทศไทยไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับ การส่งบุตรหลานไปศึกษาในประเทศอื่นอย่างสหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ หรือออสเตรเลีย เป็นต้น
3. ประเทศไทยอยู่ไม่ไกลจากประเทศอินเดียมากนักโดยใช้เวลาเดินทางโดยเครื่องบินจากจุดที่ใกล้ที่สุดทางฝั่งตะวันออกของอินเดียเพียง 2 ชั่วโมง หรือจากทางฝั่งตะวันตกไม่เกิน 4 ชั่วโมง

4. สถาบันการศึกษาของไทยที่มีหลักสูตรนานาชาติก็เป็นที่รู้จักและยอมรับของคนอินเดีย เช่น มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยมหิดล (วิทยาลัยนานาชาติ) สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) เป็นต้น

ที่ผ่านมา มีพ่อแม่ผู้ปกครองชาวอินเดียหลายรายสนใจนำบุตรหลานไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยแต่ประสบปัญหาในเรื่องกระบวนการรับสมัครที่ซับซ้อนและยุ่งยาก โดยผู้ปกครองจะต้องไปติดต่อที่สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเพื่อทำการเทียบวุฒิการศึกษาของนักเรียนที่ประสงค์จะสมัครเข้าเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทยก่อนเป็นรายๆไป โดยพ่อแม่ผู้ปกครองชาวอินเดียส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจหลักการและกระบวนการดังกล่าว เพราะเว็บไซต์ของหน่วยงานข้างต้นมีแต่ภาษาไทย ส่วนเว็บไซต์ที่ระบุไว้ในสลิปที่แนบมากับโบรชัวร์ของมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษแต่ก็ไม่มีข้อมูลอะไรที่จะทำให้คนต่างชาติเข้าใจได้ เพราะเว็บไซต์ดังกล่าวมีไว้สำหรับผู้ปกครองที่ยื่นใบคำร้องไปแล้วสำหรับติดตามผลและความคืบหน้าในการรับรองวุฒิของนักเรียน สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าหากมีการปรับปรุงระบบการรับนักศึกษาให้เป็นสากลมากขึ้น น่าจะทำให้มีนักเรียนจากประเทศอินเดียสนใจมาศึกษาที่ประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ

30 มิถุนายน 2014

จัดทำโดย:

นายศศิรินทร์ สุขเกษ นักศึกษาฝึกงาน สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร (SIIT) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์